

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

"จินตภาพคืออะไร" การตอบคำถามนี้เป็นความพยายามอธิบาย
ปรากฏการณ์ทางจิตด้วย หรือความที่กว้างกว่านี้คือ "จิตคืออะไร" ตั้งนั้นทัศนะ
ต่าง ๆ ที่อธิบายจินตภาพจึงเป็นทัศนะที่มีสมมุติฐานการอธิบายจิต แต่ความเข้าใจ
ว่าจินตภาพมีลักษณะพิเศษอยู่ประการหนึ่งและท่าให้เป็นข้อสนับสนุนของบางทัศนะ
 เช่น ทัศนะแบบทวินิยม คือความเข้าใจที่ว่า จินตภาพคือภาพสะท้อนໄลกภายนอก
 ในจิต ทั้งนี้เพื่อระตามความหมายทั่วไป ค่าว่า "จินตภาพ" หมายถึงภาพในจิต
 และเกิดจากกิจกรรมทางจิตต่าง ๆ เช่น จินตนาการ ความคิด ความฝัน
 ความจำ อาการประสาทหลอน จากความเข้าใจเช่นนี้ ท่าให้อ้างต่อไปว่าภาพ
 ในจิตนั้นคือการลอกแบบໄลกภายนอก กล่าวอีกอย่างคือ สิ่งที่คนเห็นในใจคือ
 สิ่งเดียวกันกับสิ่งที่เห็นในໄลกภายนอกหรือที่เห็นด้วยตา และอาจนำไปสู่ข้อสรุปที่
 ว่าจินตภาพมีอยู่ ในท่านอง เดียวกับที่ໄลกภายนอกมีอยู่ ทัศนะ เช่นนี้มักปรากฏอยู่ใน
 ทัศนะนักปรัชญากรอน Kant แต่ตั้งแต่ Kant เป็นต้นมา ความเข้าใจเช่นนี้
 เปลี่ยนไปเป็นจินตภาพไม่ใช่การลอกแบบอีกต่อไป

จินตภาพแตกต่างจากปรากฏการณ์ทางจิตอื่น ๆ ความแตกต่างนี้ทำให้
 ทฤษฎีโดยเฉพาะพฤติกรรมนิยมต้องใช้ความสำคัญกับการอธิบายจินตภาพ นั่น
 คือจินตภาพเป็นกิจกรรมทางจิตซึ่งไม่มีท่าทางแสดงออกมากอย่างชัดเจน สาหัส
 พฤติกรรมนิยมอธิบายค่าที่เกี่ยวกับจิตว่าเป็นการแสดงผลพฤติกรรมออกมานะ เช่น
 ความเจ็บปวดคือการแสดงผลทางเช่นนอนปิดไปมา ร้องไห้ แต่ในการอธิบายจินตภาพ พฤ
 ติกรรมนิยมจะดูจากพฤติกรรมภายนอกได้เช่นไร เพราะคนสามารถมีจินตภาพได้

โดยไม่ต้องมีท่าทางอะไรแสดงให้เห็น ตั้งนั้นจึงถือเหมือนว่าจินตภาพเป็นสิ่งภายในที่คนต่าง ๆ พยายามปฏิเสธการกล่าวเช่นนี้ เช่นที่คนแบบ Physicalist ซึ่งอธิบายว่าจิตศือสมอง เห็นว่าจินตภาพคือการทำงานของระบบสมอง (ทฤษฎีแบบนี้มีรายละเอียดแตกต่างกันไป)

ปัญหาประการหนึ่งซึ่งได้กล่าวไว้ข้างบนว่าความเข้าใจว่าจินตภาพคือภาพในจิต (ในความหมายตรงตัว) และลอกแบบโลกภายนอก ทำให้อ้างต่อว่าจินตภาพมีอยู่ในท่านองเดียวกับที่โลกภัยภาพมีอยู่ ซึ่งอาจหมายความว่าจินตภาพเป็นสิ่งในตัวเอง มีอยู่โดยอิสระ ที่คนแบบนี้จะพบปัญหา เช่นว่า เอกลักษณ์ของจินตภาพจะเป็นเช่นไร คุณสมบติของสิ่งในจินตภาพนั้นจะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดระยะเวลาที่คนมีจินตภาพหรือไม่ ถ้าเราไม่คิดถึงจินตภาพ จินตภาพนั้นจะยังมีอยู่จริงหรือไม่ ในท่านองเดียวกับที่ถ้าเราไม่มองแก้วบนโต๊ะ แก้วนั้นจะยังมีอยู่หรือไม่ ปัญหาเหล่านี้ สัมพันธ์กับปัญหาการพินิจภัยใน (introspection) ด้วย ศึกษาใช้การพินิจภัยใน เป็นสิ่งยืนยันการมีอยู่ของจินตภาพราวกับว่าจินตภาพนั้นเป็นวัตถุหนึ่งซึ่งมีคุณสมบติและรอให้คนสำรวจรายละเอียดของมันได้ ปัญหาคือที่คนแบบนี้ไม่มีความสมเหตุสมผลนัก นอกจากจะพบปัญหาแปลก ๆ ศั่งที่กล่าวมาแล้วยังทำให้การเข้าใจจินตภาพเป็นเรื่องสักสับและเข้าใจได้ผู้เดียว

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการณ์จินตภาพจะไม่ใช่กรณีจำเป็นในการตอบปัญหาของทฤษฎีจิตโดยทั่วไป แต่ความสำคัญของปัญหาที่ว่าจินตภาพคืออะไร นอกจากจะมีผลต่อการอธิบายปรากฏการณ์ทางจิตแล้ว ในแง่ของความหมายของจินตภาพเองยังมีความสำคัญต่อการเข้าใจโลกและสิ่งที่ถูกคิด ทั้งนี้ เพราะมันที่คนหนึ่งของจินตภาพคือการแทนสิ่ง (representation) คำถ�名สำคัญคือจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งซึ่งเกิดจากการรับรู้ด้วยผัสสะและสิ่งซึ่งคนคิด จินตนาการ ผัน... อย่างไร

วัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย

วิทยานิพนธ์จะทำการสำรวจทัศนะนักปรัชญาต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาของจินตภาพและเสนอทัศนะผู้วิจัยเองเป็นส่วนประกอบ ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อสร้างความชัดเจนต่อข้อถกเถียงต่าง ๆ โดยในบทแรกเป็นเรื่องของนิทัศน์ของจินตภาพ ในแต่ที่เป็นประกายการณ์ทางจิตและพิจารณาความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปของคนนี้จากประวัติปรัชญา และวิเคราะห์ในทัศน์ของจินตภาพตามความเข้าใจนักปรัชญาทั่วไปนั่นคือจินตภาพในด้านที่สัมพันธ์กับการรับรู้และผัสสะการและด้านที่สัมพันธ์กับความเป็นไปได้เช่นจินตนาการ บทที่สอง เป็นการสำรวจข้อถกเถียงของนักปรัชญาต่าง ๆ โดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มทัศนะตามแบบของ D.C. Dennett และบทสุดท้าย เป็นบทวิจารณ์ทัศนะต่าง ๆ ในบทที่สอง และเสนอทัศนะของผู้วิจัยไว้โดยสรุปว่ามีในทัศน์ของจินตภาพคล้ายกับมีในทัศน์ของการมองภาพ นั่นคือการมองภาพ X เป็น Y ส่วนการมีจินตภาพศึกษาการมองเป็น Y โดยมี Y เป็นวัตถุของความตั้งใจ (intentional object) ในความหมายที่เป็นกรรมของกริยา "นึก" "มี" (เช่น เขานึกภาพของ..., เขายังมีจินตภาพของ...) และ บทนี้ถือว่าเป็นบทสรุปของวิทยานิพนธ์ด้วย

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ บทความที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของวิทยานิพนธ์
2. อ่านและวิเคราะห์ทัศนะต่าง ๆ
3. เปียบรวมประเมิน ข้อโต้แย้ง ข้อวิจารณ์และสรุปทัศนะผู้วิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สร้างความชัดเจนต่อข้อถกเถียงเรื่องจินตภาพ
2. เป็นแนวทางในการค้นคว้าต่อไป เช่นปัญหาทฤษฎีจิต, ทฤษฎี

Intentionality, ทฤษฎีการแทนลิ่ง (Theory of Representation)